

ΕΤΟΣ Ζ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 389

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ 4 ΛΟ.

Τιμη ετησίας τριηκοσίων προπληρουσίων δα υπὲρ τῶν ἑξαμηνιαίων δραχμῶν νικη 12, δα δὲ τὸ ἑξήμισιον 20
ἢ διευθύνει τῆς εφημερίδος, ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους αριθ. 5, παρὰ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 4 Αὐγούστου 1885.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μονόλογος πολιτικοτραγικός

Ὁ κύριος Μιχμουρλίδης ἐξύπνησε δυσθυμὸς διότι ὤνειρεύθη ὅτι εἶχε πωλήσει τὰ υπάρχόντά του καὶ ἤγορασε μετοχὰς τῆς Κωπαίδος. Ἀφοῦ ἐβλάσφημῆσεν εἰκοσάκις τὸν ὑπὲρ τῆν του βραδύναγα νὰ τῷ φέρῃ τὸν καφέ, κάθηται πρὸ τῆς τραπέζης του καὶ ἀρχίζει νὰ νὰ γινώσκῃ τὰς πρωινὰς ἐφημερίδας.

« Αὐγούστου πρώτη τοῦ Σταυροῦ ἢ πρόοδος ! »
Πλὴν τίνι τρόπῳ προοδεῖ ὁ σταυρός
Εἰς ἐποχὴν τοιαύτην στασιμότητος ;
Τί βλέπω ; . . . πλῆθος παρασημοφοριῶν
Εἰς ἀξιωματικούς, εἰς πρῶην βουλευτάς
Εἰς ὑπαλλήλους· τώρα ἐκατάλαβα !
Αὕτη θὰ εἶνε τοῦ Σταυροῦ ἢ πρόοδος !
Χολέρα πάλιν δεξιὰ, ἀριστερά.
Αὐτὸ εἶνε τὸ σὺνήθεσ ὀρεκτικὸν
Ποῦ μᾶς προσφέρουν τὰ τηλεγραφήματα
Κάθε πρῶτ. Πανοῦκλα, τύφος καὶ οἰσμοί,
Χολέρα, φυλλοξήρα καὶ Γεννάδιος
Νὰ τρέχῃ νὰ εὐρίσκῃ τρεῖς κανθάρους, τρεῖς !
Μᾶς ἤλθαν ὄλαι αἱ πληγαὶ τοῦ Φαραῶ,
Τοῦ μ π α κ α ρ ᾱ, τοῦ ἔ κ α ρ τ ἔ καὶ τῶν λοιπῶν.
Μὰ τὴν ἀλήθεια πλέον τὸ παράκαμες,
Ὡ Ὑψίστε Θεέ ! καὶ πρέπει νὰ τὸ πῆ
Καὶ ὁ Ἀλεξιάδης στὸν Ἀπόλλωνα.
Στὴν Ἰσπανίαν χίλιοι ἐπτακόσιοι
Θάνατοι καθ' ἑκάστην ! Τί καταστροφὴ.
Τί χώρα κακομοίρα εἶνε καὶ αὕτη !
Πέρσοι τὸν Σκουλοῦδην . . . δύο συλλαβάς
Τὰς τελευταίας τῆς χ ο λ ἔ ρ α ς δηλαδὴ
Κ' ἐφέτος μίαν συλλαβὴν πλείοτερον !
Κ' οἱ μετοχαὶ πῶς εἶνε, Ἐξοχώτατε,
Τῆς Κωπαίδος ; Σὰν πολὺ ἐξέπεσαν !
Τί βλέπω 'ς τὸ Δελτίον ! Τέσσαρας δραχμάς !

Μίαν δραχμὴν τουτέστι ὀλιγώτερον
Ἀπὸ τοῦ Δεκάστρου τὸ βιβλίον ! . . Ἀ-ργυρος,
Βλέπω πῶς ὁ Δεκάστρος εἰς τὸ Φάληρον
Θὰ τραγωδηθῇ . . . Μπα, δὲν εἶν' αὐτός !
Δὲν εἶν' αὐτὸς ὁ κόμης ὁ παμφίλτατος
Ἄλλ' ἄλλος, ἐσπεσμένος-τις βαρύτονος.
Ὁ κόμης πῶς νάφησῃ τὸ ραχάτι του !
Ἐδῶ θὰ εὕρῃ συναγωνισμὸν ἀφῆρᾶν.
Ἄν ἔλθῃ πάλιν εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ
Σπουδαίου ἐξεφύττωσαν ἐφῆμελλοι.
Χαῖρε, Δουζίνα, τῆς τριακονταμελοῦς
Κλεινὸ γοννήτορ, καὶ τοῦ Πόρου βουλευτά·
Ἄν ἄλλον ἓνα εἶχομεν ὡσὰν ἐσέ,
Τότε θὰ εἶχομεν εἰκοσιτέσσαρας.
Χαῖρε καὶ σὺ Τριγγέτα ! Τὸν Καραπαυλὸν
Εἰς τὴν Πυλίαν ἔφαγες ἠρωϊκῶς.
Τὸν ἐβγαλεν ὁ κλῆρος τὸν ταλαίπωρον,
Πλὴν μάθημα νὰ εἶπῃ δὲν ἐπρόφθασεν.
Καὶ ἡ σταφίς τί γίνεται, παρακαλῶ ;
Διέφυγε τοὺς σπάγους τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Τὰ τζάμια, τὰς θερμάστρας, τὰ μαρτύρια ;
Ἄλλοιμονον ἂν βρέξῃ ! . . . Ὡ, ἄλλοιμονον ! . . .
Θὰ φάγῃ τότε ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπον
Καὶ μόνον ὁ Καζάκης δὲν θὰ φαγῶθῃ
Ἀπὸ κανένα ὡς παρὰ πολὺ τραχὺς,
Συλλογισθῆτε τί φρικτὴ κατάστασις
Ἀφοῦ καὶ ὁ Συγγρός αὐτὸς ὁμολογεῖ
Πρὸς τὸν Ροντήρην δι' ἐπιστολῆς σοφῆς
Ὅτι δὲν ἔχ' ὁ ὀβολὸς του πέρασιν !
Τί τρέχει πάλιν ; . . . Συμπλοκὴ 'στὰ σύνορα . . .
Ἄναψε, βλέπω, τὸ τουφέκι στὰ γερα
Κ' ἐφόνευσαν καὶ ἓν ἀξιωματικόν.
Ἄ ! . . . εἶνε ψεῦμα ! . . . Μὰ πῶς εἶνε δυνατόν,
Εἶπα κ' ἐγώ, νὰ ἔχωμεν στὰ σύνορα,
Χωρὶς Τρικούπη, νέον Καραλή Δερβέν ;
Τὴν Σύμην τὴν πολιορκητὴ Χαρατζῆς
Μὲ τέσσαρα ἀτμόπλοια καὶ μὲ πολλάς
Ἄγρίας ἀπολύτους ὀνομαστικάς.
Πολιορκοῦν τὸ Γαζοχώρι πυρεταί

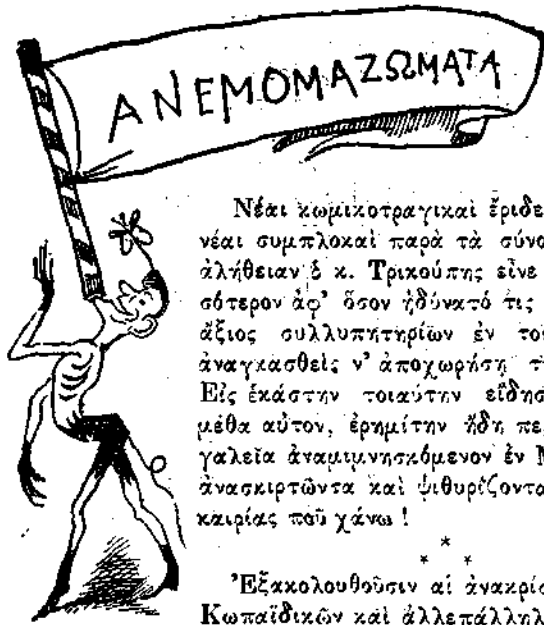
Και δημοσιογράφοι... Και ο Καλλιγας
 Και άλλα γράφει άρθρα περί κρίσεως.
 Μά πως προφθάνει και αυτός ο χριστιανός
 Νά γράφει άρθρα με ρητά λατινικά,
 Νά τρώει ωσαν λύκος εις την τράπεζαν,
 Την ιδιικήν του, όχι εις την Εθνικήν,
 Και νά προβαίνει εις τὰ επακόλουθα,
 Ός γράφει προς ρεκλάμαν του στομάχου του.

Κ' εκείνη η μαγκούφα η Επιτροπή
 Τί κάνει τάχα; Εξετάζει μυστικά
 Τόν Κανελλίδην και τόν Κανελλόπουλον,
 Τόν Βαρελίδην και τόν Βαρελόπουλον,
 Χωρίς ο κόσμος νά μανθάνη τίποτε.

Και φθάνει!... αι ειδήσεις ετελείωσαν,
 Τά ίδια και τὰ ίδια τὰ αιώνια.

Μά τί σαχλαί και αι εφημερίδες μας!
 Είνε ανάγκη εθνοσυνελεύσεως;
 Μάε έρωτά ο εΐς, χωρίς απάντησιν
 Αυτός νά θέση πρώτος εις τὸ ζήτημα.

Φθηνά η ακριβά πωλεί ο Μαΐφαρτ;
 Τά ναρκόδρα είναι τὰ καλλίτερα
 Ή τὰ καλά πεπόνια τὰ μουλκέικα;
 Άλλη δουλειά δέν έχετε νά κάμετε;
 Ού, νά χαθίητε δλαίς σας, ξεστοίπωταις!

Νέαι κωμικοτραγικά έριδες πάλιν και
 νέαι συμπλοκαί παρά τὰ σύνορα. Μά την
 αλήθειαν ο κ. Τρικούπης είναι πολύ περισ-
 σότερον άρ' όσον ήδύνατό τις νά υποθέσῃ
 αξίος συλλυπητηρίων εν τοιαύτη έποχή
 αναγκασθεί ν' αποχωρήσῃ τῆς εξουσίας.
 Είς εκάστην τοιαύτην εΐδησιν φανταζό-
 μεθα αυτον, έρημίτην ήδη περασμένα με-
 γαλεία αναμνησκόμενον εν Μεσολογγίω,
 ανασκιρτώντα και ψιθυρίζοντα: — Τί ευ-
 καιρίας πού χάνω!

Έξακολουθοῦσιν αι ανακρίσεις επί των
 Κωπαϊδικών και άλλεπάλληλοι εξετάζον-
 ται οι μάρτυρες. Ή πολυθρύλητος όμως υπόθεσις είναι τόση
 περίπλοκος, ώστε πολλήν φαίνεται θάπαιτήσῃ έργασίαν και
 επιμονήν παρά των αναλαβόντων νά διεξαγάγωσιν αυτήν.
 Επί τούτω πληροφορούμεθα ότι ο αξιότιμος δικηγόρος κ.
 Μίνως Μπογιατζόγλους προσέφερεν οικολογώδως τας υπη-
 ρεσίας του εις την ανακρίσιν, όπως επιλύη τας ανακη-
 σομένας τυχόν δυσκολίας, και έθηκεν εις την διάθεσιν τῆς τῆς
 νομολογικῆς γνώσεως αυτού, άγνωστῆς όμως έτι αν ή αξιό-
 πταινος αυτη αίτησις έγινετο δεκτή.

Ός νά μη ήρουν τὰ τόσα άλλα αναριθμητα και αδιά-
 λυτα και ανοικονόμητα, έχομεν τόρα και έμπορικόν ζήτημα,
 προκλήθην έξ εγός άρθρου δημοσιευθέντος εν τινι εφημε-

ριδι και κατηγορούντος τους εμπόρους μας ότι κερδοσκο-
 πούντες καθ' όλους τους δυνατούς τρόπους καθίσταν-
 ται αι βδέλλαι των μετ' αυτών συσπυκταμένων φραγλού-
 μνοι σχεδόν 300 τοίς, επί τῆς αρχικῆς αξίας των εί-
 δών άτινα έμπορεύονται! Κατά του ψευδούς τῆς κατηγο-
 ρίας ταύτης εξηγήθησαν πάντες σχεδόν οι έμποροι, ζητούν-
 τες νάποδείξωσι τὸ εναντίον, άλλ' αντί τούτου διά του
 τρόπου αυτών κατώρθωσαν νάποδείξωσι μόνον ότι αληθώς
 επιδιώκουσιν εν παντί την υπερβολήν, διεγείραντες 300
 και πλέον τοίς, θόρυβον περισσότερον εκείνου, εν ήξειεν ή
 αρχική σημασία του άρθρου.

Μετὰ την απελευθέρωσιν τελευταίον προς τινα εφημε-
 ρίδα άλληλογραφίαν ο κ. Καλλιγας, παρά τὰς νεανικάς
 αυτού αξιώσεις, δικαίως πρέπει νά θεωρηται εις τὸ εξής
 οριστικώς εσαχτόγηρος.

Έαν εξακολουθήσῃ όλίγον έτι ο καύσων των τελευταίων
 αυτών εβδομάδων πιστεύομεν ότι οι σταφιδοκτῆμονες θάρ-
 χίσουν φοβούμενοι όχι πλέον μη δέν ζήραυθῃ, αλλά μη κατῆ
 ή σταφίς. Φυσικώτατα δέ με τόν ήλιον αυτόν περιμένομεν
 νάναφανοῦν έπομένως άλλοι τόσοι έφευρέται, όχι πλέον
 αποξηράνσεως, άλλ' άπὸ πληρώσεως αυτῆς.

Ο Ασμοδαίος εορτάζει την επιτυχίαν εν Πόρω
 του προσφιλοῦς του κ. Δουζίνα, του πατρὸς τῆς περιωνύμου
 τριακονταμελοῦς επιτροπῆς. Έσκόπει δέ προς έπιφανεστέ-
 ραν εκδήλωσιν τῆς χαρᾶς του νά παραθέσῃ αυτῷ επανερχο-
 μένω νικηφόρῳ εις Αθήνας γεῦμα, εν ή νά βασιλεύσῃ ο ευ-
 νοούμενος αυτου μυστηριώδης αριθμός, αποτελούμενον εκ
 τριάκοντα ομοτραπέζων, εις αὐς θά παρετίθεντο τριάκοντα
 ειδών φαγητά και τριάκοντα ειδών οἶνοι, θά υπηρέτουν δέ
 ισάριθμοι υπηρέται και θά εφώτιζον ισάριθμοι λυχνία. Φο-
 βηθεὶς όμως μη προσκρούσῃ εις την μετριοφροσύνην του σε-
 βατιου φίλου του ανέβαλε την εκτέλεσιν του σχεδίου.

Του κ. Δουζίνα η έκλογη ανέμνησεν ήμιν άλλον γνω-
 στότατον και δημοτικώτατον τύπον των Αθηνών, τόν κ. Στα-
 ρανίδην. Αναμνηστικῶς όλίγοι είναι οι μη παρατηρήσαντες
 την από των εδών και των πλατειών καταφανεστάτην έλ-
 λειψιν του εν υπαίθρῳ άλλοτε σχεδόν βιοῦντος ήρηνικῶ
 άνδρός. Ουδαμῶς άκούεται πλέον ή βροντώδης αυτου φωνή,
 ουδαμῶς περιάγει την τεραστίαν κοιλίαν του, τόν φατόν
 πῖλον, τους γιγαντιαίους μύστακας του και τόν κάκκινον
 λαίμοδέτην του και ουδαμῶς επιφαίνεται τὸ πολυθύσανον
 βουρνούδιόν του. Φαίνεται ότι από τῆς τελευταίας αυτου
 αποτυχίας εν Αγυιά πληγείς βαθέως την φιλαυτίαν ο ευαί-
 σθητος προσβύτης απέφασκε νάποσυρθῇ εις τόν οίκόν του
 και νά μονάσῃ πολλά μεμνηρίζων κατὰ φρένα και κατὰ θυ-
 μόν και μνήνιν κατὰ των άχαρίστων συγχρόνων του μήνιν
 δεινὴν προσομοίαν σχεδόν με την του Αχιλλέως εκείνην
 την «ούλομένην ή μυρί' Αχαιοὶς άλγεα έθηκε πολλάς
 δ' ίφθίμους ψυχᾶς Αΐδι προΐαψεν». Αλλ' έλπεις υπάρχει
 ότι θά επανέλθῃ εις φαιδροτέρας σχέσεις και θά επανα-
 λάβῃ τόν πρότερον αυτου βίον, ως «σώφρων άνήρ, βα-
 θείαν άλοκα διά φρενός καρπούμενος» και ενθυμούμενος
 ότι «θαρσειν γρή, τάχ' αυριον έσει' άμεινον».

Λαμπρόνεται καλλογαί

Η πρώτη όψιφανας

Παιπός και κλητήρ εις Τρικούπη

Διά νά προφθάσῃ τὸ τραίνον

—Θά άρτίωσῃς τὰ μαλλιά σου χωρὶς
 σκούφια.
 —Μήπως είναι δικά μου.
 —Και τὰ ξένα χαλούν.
 —Είνε τὰ παληά μου.

Ή μια δια νά άδωνάτισῃ και ή άλλη δια
 νά παχύνῃ.

—Έλησμένησῃ την τουρνούρα μου
 —Δέν έχεις ανάγκη από τέτοια μόδα, έγω
 σέ καλόφταισα.

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ
 (ΤΑ ΠΡΩΤΑ)

Εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος εὗρισκετο περιπατῶν ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου εἰς τὴν Ἰλλυαίαν τοῦ Συντάγματος, καὶ ὄμως αὐτὸν τὸν μόνον διαβάτην ἀπέτρεψε καὶ ἐτραυάτισεν ἀμάξα μανιωδῶς τρέχουσα. Ὁ παθὼν τοὺς διακεκριμένους ἡμῶν φίλους ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Ἀσμοδαίου συναρπάξαντες ἔμμ. Δ. Ραϊδάς, πρὸς δὲ διαβιβάζομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀλλοτρίως μᾶς, συμμεριζόμενοι τὰ αἰσθήματα τῆς ζωηρᾶς μακαθείας, ἀτίνα ἐπὶ τῆς περιστάσει ταύτῃ ἐξεδήλωσε πᾶσα ἡ κοινωγία. Συνιστάμεν δὲ εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας νὰ φροντίσῃ νὰ περιορίσῃ διὰ χαλινοῦ καὶ τοῦς ἀπιθᾶσσοις ἀμαξήλατας, ὅπως νὰ προφυλάξῃ τὴν πτωχὴν μᾶς φιλολογίαν ἀπὸ τὸν μὲν κίνδυνον.

Μετὰ τὴν ἔκτακτον συρροὴν κόσμου καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Περιπλανωμένου Ἰουδαίου, δράματος θεαματικῆς εἰς πράξεις εἰκοσι (ἀριθ. 20) μετὰ προλόγου, διδαχθέντος ὑπὸ τοῦ πανελληνίου θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ἐπὶ τέσσαρα συνεχεῖς ἑσπέρας, πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ αὐτὸς θίασος ἀκέπτεται νὰ αναβιβάσῃ ἐπὶ σκηνῆς ἕτερον τῆς αὐτῆς φύσεως θεαματικὸν ἔργον εἰς πράξεις τοῦλάχιστον διακοσίας καὶ πρὸς παράστασιν τοῦ ὁποίου θὰ χρειασθῶσι τὸ ὀλιγώτερον τέσσαρες συνεχεῖς ἑβδομάδες.

Ὁ κ. Καζάζης θεάται ἀπὸ τινος τακτικῶς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ἀναδιφῶν ὑπερμεγέθεις τόμους συγγράμμάτων καὶ περιοδικῶν, ἅπασα συσσωρεύει ἐνώπιόν του, πεινόμενος ὅτι προπαρασκευάζει μέλλουσάν τινα σοβαρὰν ἐργασίαν. Παρακολουθοῦμεν μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς πάντα τὰ κινήματα τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος, θέλομεν δὲ σπεύσει νὰ καταστήσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν γνωστὸν οἷον δὴποτε νέον διάβημά του.

Πληροφοροῦμεθα μετὰ θετικότητος ὅτι μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν τοῦ κ. Καλλιγᾶ ὡς ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἰδίως τὰς ἐμβριθεῖς αὐτοῦ ἐν διαφόροις ἡμερίσι περὶ τῶν ποικίλων ζητημάτων τῆς μέρας συζητήσεις καὶ ἐπιστυλάς, πολλοὶ τῶν θαυμαστῶν του διενεργούσι ἀημοσίαν ἔρανον ὅπως προσενέγκωσιν αὐτῷ, ὡς τιμητικὸν δῶρον, στηθησομένην ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του. εὖμε γέθη καὶ ὠραίαν προτομὴν τοῦ Καμπρών, ὅστις φαίνεται ὡν ὁ πρῆφιλέστερος τῷ σοφῷ νομομαθῶν ἱστορικός ἦρας.

Προχθὲς οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου περιερχόμενοι τὰς ἀμάξας αὐτοῦ συνέλεγον καὶ ἐκράτουν τὰ διαρκῆ εἰσιτήρια παρὰ τῶν φερόντων τοιαῦτα λέγοντες ὅτι εἶνε κατεσχημένα! Τὴν ἐξήγησιν τοῦ μυστηρίου ζητεῖ νὰ δώσῃ χθὲς διὰ διατριβῆς του ἐν ταῖς ἡμερίσιν ὁ διευθυντὴς τῶν ἵπποσιδηροδρόμων λέγων ὅτι κατὰ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη ἐπειδὴ συνέβαινον τινὲς καταχρήσεις. Πρὸς τὴν λογικότητα τῆς δικαιολογίας ταύτης συμμορφουμένη καὶ ἡ κυβερνάς ὁφίλει συνεπῶς νὰ παρηγορήσῃ εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν χροῆσιν ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ γραμμῶν αὐτῆς, ἐπεὶ δὲ δὲν ἐστράψεν ἔτι τινὲς ἐκ τῶν ὑπολειπομένων, εἰς ἧς ὑποχρεοῦται.

ΤΙ ΝΑ ΓΡΑΨΩΜΕΝ

Καὶ τώρα τί νὰ γράψωμεν;... τί ἐποχὴ ἀλήθεια! μού φαίνονται νερόβραστα τὰ πάντα κολοκύθια. Βροχῶσαν πρώτα ἰδεῶν δὲν μούρχεται ραγδαία, καρμμία πλέον ἐμπνευσις, καρμμία ψηλὴ ἰδέα, καὶ μέσ' ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ τὸ κονδύλι πέφτει, κί' ἡ Μούσαις φεύγουν καὶ αὐταῖς ποῦ λές πῶς ἔχουν νέφτι.

Τὸ πᾶν κοιμάται ἤουχον ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκτὸς τῶν τόσων κυνηγῶν τῆς πτηνοτρόφου Βάρης, κί' οἱ Γερμανοὶ κατέλαβον τὰς νήσους Καρολίνας, συνθήκην ὑπογράφαντες μετὰ τῆς Ζανζιβάρης. Ἡ Ἰσπανία φαίνεται γι' αὐτὸ πῶς θὰ θυμώσῃ, καὶ νὰ ἰδῆτε, κύριοι, ποῦ θὰ τὸ κατορθώσῃ.

Μ' αὐτὴν τὴν ἀποζήρανον τῆς ἐθνικῆς σταφίδος, μ' ἐκείνην τὴν ἐξέλεγειν ἐπὶ τῆς Κωπαίδος, οὔτε στιγμὴν δὲν ἔχομεν ὀλίγην εὐκαιρίαν νὰ ρίψωμεν τὰ δλέμματα καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν, νὰ ἰδωμεν τί γίνεται κατὰ τὴν Ζανζιβάρην, κατόπιν δὲ νὰ στρέψωμεν καὶ πρὸς τὴν Ζουλφικάρην.

Ἄλλ' ὅμως κί' ἡ συνέντευξις τῶν δῆσ' Αὐτοκρατόρων ἀλήθεια πῶς σὰς φαίνεται, ὡ ἄνδρες βουλευφόροι; ἄλλ' ὅμως πῶς σὰς φαίνονται καὶ τάρθρα τῶν ἐμπόρων κί' οἱ τεταρταῖοι πυρεθοὶ κατὰ τὸ Γκαζοχώρι; Πῶσον λαμπρὸν πανόφραμα μεγάλων γεγονότων πρὸς Δύσιν, πρὸς Ἀνατολάς καὶ πρὸς Βερρῶν καὶ Νότον!

Ἐστὸ ζήτημα τῆς Ζουλφικάρ συμβιβασμός θὰ γείνη καὶ ἡ Ρωσία φαίνεται πῶς δὲν θὰ ἐπιμείνη. Ἄλλὰ νὰ πᾶν κί' οἱ Γερμανοὶ ὅσας νήσους Καρολίνας; τί πράγματα ποῦ ἔγιναν σ' αὐτοὺς τοὺς δύο μῆνας! Κανεῖς δὲν ἐπερίμενε νὰ κάμουν ἕτοιμο σάλο... ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἄϊθ' ἔπετυχ' ἡ κόν' τράλτο.

Ἡ νῆσος Σύμη ὅτου Χαμίτ ἀνθίσταται τὸν στόλον καὶ καταντᾷ τὸ ζήτημα παραπολύ σπουδαῖον, καὶ τρεῖς ἑσπέρας συνεχεῖς θὰ σπάσῃ ὁ Ἀπόλλων μὲ τὸν Περιπλανωμένον ἐκείνον Ἰουδαῖόν. Ἄλλ' ὅμως... ἂ! ἰστὸ διάβολο ἔ, δὲν ξέρω τί νὰ γράψω, καὶ εἶνε προτιμότερον μού φαίνεται νὰ πάψω.

SOURIS

